

Bisbat
de
Lleida

1.- EL SÍNODE: ACCENTS MÉS RELLEVANTS QUE SUSCITA PER AL TREBALL PASTORAL DEL PROPER CURS, D'ACORD AMB QUE EXPRESSEN ELS GRUPS DE L'ASSEMBLEA DIOCESANA DE 2025

A la llum de la presentació en l'Assemblea Diocesana 2025 del contingut del document final del Sínode, els diferents grups presents en ella expressen i senyalen en general com a més rellevant per a la nostra Diòcesi la proposta d'intensificar camins de renovació pastoral i de formació.

Indiquen també els següents continguts sinodals com a més significatius per a la nostra Diòcesi de cara a acompanyar aquest camí de renovació pastoral:

a.- Conèixer Jesús, conversió a Ell i viure d'acord amb Ell és

L'ensenyament sinodal al respecte, i d'acord amb les aportacions dels grups presents en l'Assemblea, implica per a nosaltres:

- Donar importància a tenir i cuidar moments de trobada amb Jesús - per donar hom s'ha d'omplir
 - En aquest sentit alguns aporten que a algú erròniament pot semblar-li que pregar pot ser vista com una acció "extraterrestre" o "evasiva" de la realitat, però la vida està amarada amb la presència del Pare, per això ella és "signe" i "crida" de Déu.
- Ardor i coratge per a compartir, donar raó i donar a conèixer la nostra fe en Ell.
- Seguir l'impuls de l'esperit en el nostre interior; sols Ell és capaç d'enderrocar els murs interiors; no som seguidors d'un projecte de servei als altres o d'una idea, som seguidors de Jesús i enviats a fer-lo present en el món en el que vivim.
- Autoestima, record agraït, renovació vital per a ser el que som: llibertat cordial. També per a viure la vida amb un estil concordant amb la manera de viure de Jesucrist.
- Seguiment i adhesió personal a Crist qui:
 - * Estima apassionada i confiadament al Pare en mans de qui se sent perquè és u amb Ell i l'Esperit.
 - * Assumeix la realitat de tota persona sense jutjar-la per a que es converteixi del que la inhumanitza i tingui vida abundosa, promovent i garantint així la dignitat de tota persona.
 - * Es lliura als homes com a expressió de l'amor sanador i salvador del Pare.
 - * Envia l'Església com a signe en el temps de l'amor de Déu especialment els més desfavorits per qualsevol motiu.

b.- Progressar i desenvolupar el dinamisme espiritual per a seguir i proclamar Jesús. En aquest se senyala en els diferents grups de l'Assemblea que el treball pastoral de tots ha de seguir accentuant:

- * L'Alegria fonamentada en l'Esperança expressada en el bon tracte i en la mirada positiva sobre el que estem vivint perquè el convenciment de que hi ha una manera de viure que omple el cor amara el camí en el món.
- * La pregària personal que duu a percebre la presència de l'esperit en la vida quotidiana i a contemplar com Déu es manifesta en ella perquè s'hi ha encarnat.
- * L'Eucaristia i l'oració comunitària, amb una litúrgia ben preparada, participada i rica en el cant. Una celebració comunitària que porta a pregar i fer-ho en sintonia amb el sentir

de tota l'Església, més enllà de la creativitat personal o grupal. Aquesta pregària, que s'expressa també en la pregària d'adoració, ha de tenir com a fonament la Paraula de Déu.

* La pràctica del servei i de la caritat, tant individual com comunitàriament, que acull, valora la diversitat i comparteix el compromís al servei del bé de tots.

c.- Optar per ser i per fer deixebles de Jesús vivint a la manera d'Ell. La reflexió dels diferents grups senyala que això ens demana:

* Actitud orant tant personal com comunitària i silenci interior com Jesús feia. Per això aquest ensenyament sinodal ens invita a:

- Aprendre a pregar
- Actuar reconeixent el bé de l'altre (comunió/complementarietat) i buscant el bé per a tots (implicació/servei en la realitat).
- Escoltar l'Esperit per a convertir-nos personal i comunitàriament de la rutina, tot sortint renovadorament de la comoditat, del "sempre s'ha fet així" i de la resignació de que "poc hi ha a fer".

* Ser capaç de donar raó de la manera moral cristiana de viure i dels motius per a seguir creient. Per això es troba necessari oferir i participar en processos de formació.

* Fomentar un estil de vida comunitària configurada per l'acollida, l'escolta i la credibilitat evangèlica. Convé, per això, enfortir-se en la fe, això, s'afegeix, evita tergiversacions i reduccionismes.

* Alimentar l'esperança pròpia i la dels altres concretant la manera d'estar present en la família, el lleure, el treball, el veïnatge, la parròquia, el poble, ...

A més d'aquesta percepció general del missatge sinodal, les aportacions realitzades pels diferents grups expressen que esdevé una proposta lluminosa per a viure aquesta invitació general en cada àmbit concret en el que cadascú està compromès eclesialment. En aquest sentit se destaca:

1.- Espiritualitat

Entenem que el seguiment de Jesús és la clau de l'acció pastoral en els llocs on estem, per això l'esperit sinodal ens demana en l'àmbit de la nostra espiritualitat:

* Preguntar-nos què ens demana Déu i assumir la pròpia vocació a participar i corresponsabilitzar-nos i cooperar al bé de l'Evangelització i de la vida comunitària. La missió de cadascú és necessària, es diu, com ho és cada membre en el cos i, a més. S'afegeix que només cadascú pot realitzar la seva pròpia missió, per això és imprescindible per al bé de la Comunitat.

* Posar el carisma i la vocació (laical, religiosa o ministerial) al servei de la missió de l'Església. L'espiritualitat que deriva de la doctrina sinodal és una espiritualitat que duu a assumir responsabilitats estables i de servei tant al interior de la Comunitat com en el barri, poble o societat en general. Això porta a la conversió d'aquells criteris que no afavoreixen el respecte a la diversitat de dons de l'esperit, a la unitat en la fe i la missió i a promoure la participació i integració d'altres. A propòsit d'aquesta perspectiva sinodal es percep en els grups la particular importància i significat que això té en una Diòcesi petita com la nostra sumar, cooperar i complementar-se entre grups en programes, plans de formació, recursos i calendaris, especialment quan són afins.

* Participar rectors, laics i religiosos en la definició, gestió i avaluació d'objectius i recursos comuns, cooperant plegats en el si dels òrgans sinodals (Consell de pastoral o equips) i donant suport i cooperació a les persones que en formen part. Indiquen els diferents grups en aquest sentit que

particularment les persones que han assumit responsabilitats en la Comunitat, Grup, Associació, Moviment o Servei, han de tenir especial cura de formar-se específicament per al seu lideratge.

Bisbat
de
Lleida

2.- Anunci i estil de vida parroquial

Des d'aquesta òptica els grups de l'Assemblea concorden en que l'ensenyament sinodal mostra que la conversió i renovació pastoral comporta forjar un estil de vida personal i comunitària configurada per les actituds d'escolta, acollida, acompanyament, corresponsabilitat, anunci, pregària, confiança en l'acció de l'Esperit. En conseqüència aquestes han de ser les línies de renovació pastoral.

Per a avançar en aquest camí, refereixen els grups que han treballat aquest àmbit, l'estil de treball i el pla d'actuacions de les comunitats parroquials i dels grups apostòlics que vulguin concretar operativament l'esperit sinodal haurà d'integrar aquests moments: Contemplació i escolta (pregària, Paraula i diàleg contemplatiu) d'allò que ens demana l'Esperit, planificació, per petita que sigui, d'allò que es proposem fer per a respondre-hi, discerniment dels recursos humans, espirituals, formatius i materials necessaris i avaluació.

Seguint l'orientació sinodal, aquest procés en el desenvolupament del treball pastoral, ha de ser compartit pels diferents carismes de la comunitat, per això ha de realitzar-se en el si dels òrgans sinodals (Consell de pastoral, equips d'acció, grups, ...), tant parroquials com de la Comunitat, Moviment o Servei pastoral.

Per això, s'indica en els diversos grups, la necessitat de promoure, impulsar, assegurar i enfortir tant els ministeris de les persones com els espais sinodals de la parròquia o de la Diòcesi (Consells, Àrees, Equip motor, Grups de persones corresponsables en la parròquia, Consell de Pastoral, Grup d'economia, Trobades arxiprestals i diocesanes, ...). Aquesta manera de fer i de ser es facilita la sostenibilitat i vitalitat parroquial, així com la integració en ella dels nou-vinguts i/o allunyats de l'Església.

La trobada i la gestió d'aquests òrgans i serveis, es diu, és llevat de renovació i un anunci en el sí del poble, el barri, la comarca o la Diòcesi d'una Església oberta, acollidora, que escolta, acull, acompanya i anuncia l'Evangelí com a cos, unida en la fe i servidora i missionera per naturalesa.

Aquestes orientacions sinodal per a la vida parroquial i comunitària, afegeixen els grups, ens demana:

- * Implicació, continuïtat i acompanyament, particularment dels líders en la comunitat i, en particular, del seu rector. És particularment important la seva influència i relleu en els pobles, en conseqüència, la seva renovació teològica i treballar sinodalment és insubstituïble.
- * Conversió personal i pastoral tant de maneres habituals de fer com de prejudicis. Les comunitats i els grups es componen cada vegada de gent més diversa. Aquesta constatació porta a preocupar-se de que en les comunitats no ha de mancar ni el servei d'acollida ni respostes integradores de la diversitat - el llenguatge simbòlic i cordial i el gest que ho expressa i apropa és molt important, s'afirma en diversos grups - sigui amb recursos propis o compartint aquest servei comunitari amb altres parròquies.
- * Reconèixer, respectar i valorar el do de les altres persones, promovent, respectant, reconeixent i apreciament la seva corresponsabilització en tots els àmbits de la vida parroquial:
- * Actitud positiva, amable i alegre en les relacions interpersonals en la comunitat. La presència i proximitat és molt important en la dinàmica sinodal, més encara quan la necessitat deriva de situacions d'exclusió, de vulnerabilitat, ...
- * Humilitat i cooperació amb el carisma, capacitat o servei de l'altre, comptant amb ell, si no hi ha petits canvis significatius, conclouen els grups, no hi ha esperit sinodal.

3. – Pastoral socio-caritativa

Els grups que han reflexionat en aquest àmbit sobre les llums que aporta el Sínode per al treball pastoral

Bisbat
de
Lleida

en la nostra Diòcesi, indiquen que el seu ensenyament és una crida a emmarcar l'acció pastoral d'aquest sector en el següents criteris:

- Predilecció pels desfavorits i els immigrants. Preocupa la dignitat de les persones que no tenen cobertes les necessitats bàsiques, diuen. El criteri referencial d'aquesta predilecció ha de ser fer present l'acció de Jesús. S'afegeix tant que ells són criteri de fidelitat evangèlica del treball pastoral i llevat de renovació, com que la diferència és un do, no pas un conflicte - els emigrants han de trobar entre nosaltres el seu lloc de vida eclesial i de fe. Per això un sector social com aquest, cada vegada amb més reptes de tota mena, ha de ser per a nosaltres una urgència evangelitzadora..
- Treballar com a cos eclesial. Convé i és necessari que la dimensió caritativa sigui l'ànima de la renovació pastoral. En l'àmbit socio-caritatiu, conclouen els grups del document final del Sínode, és particularment important un treball cooperatiu, coordinat i en xarxa, si es pretén que el servei eclesial sigui transparent i eficaç. Això requereix una bona planificació a la que, sense dubte ha de contribuir Càritas diocesana, perquè, amb freqüència, demana creativitat, coratge, trencar esquemes i cooperar amb altres Institucions sense minvar la raó i finalitat pròpia que ens porta a sumar amb d'altres la nostra acció, tota vegada que l'Església no és ni una institució de serveis socials, ni una ONG.
- Sumar i completar-se els diferents carismes de l'Església, els diferents plans d'actuació i calendaris la riquesa que això comporta consolida la presència i l'acció de l'Església, desplega la seva missió i la possibilita millor especialment en Diòcesis petites com la nostra i en zones amb poca població.
- Formació continuada, tant general com específica. Cal continuar la que s'ha fet en el passat curs i continuar fent-ho tant amb continguts com el lideratge, l'escolta activa (de vegades callar comunica més que parlar i els signes són més eloqüents) i l'acompanyament com amb la reflexió sistemàtica eclesial i doctrinal. En relació a aquest darrer aspecte són fonts privilegiades de formació el Document del Sínode, el Catecisme de l'Església Catòlica, la Doctrina Social de l'Església, la doctrina eclesial sobre els nous reptes morals i culturals que viuen les persones de les comunitats i grups diocesans.
- Revisar l'estructura de Diòcesi per tal que sempre sigui àgil, suficient i adaptada. Una Diòcesi petita, com una parròquia petita, ha de donar resposta a les necessitats pastorals de tots, tanmateix, en solitari, no podrà fer-ho amb la qualitat i suficiència necessàries. En relació a això, ressenyen els grups, trobem en la doctrina sinodal una crida a mirar més enllà del propi campanar allò que necessitem, a compartir recursos, a refondre serveis i a racionalitzar millor el que fem complementant-se d'acord amb les possibilitats reals de tots i les necessitats pastorals objectives.

Per a fer això, en l'ensenyament sinodal trobem orientacions per respondre adequadament a les necessitats pastorals. El Sínode, en aquest sentit, ens encoratja a tots a la corresponsabilitat i motiva a reconèixer, de manera pràctica, el ministeri baptismal i la missió laical en la gestió de les comunitats parroquials, dels moviments i dels serveis pastorals. D'aquesta manera, valoren els grups de l'Assemblea, els ministeris laicals, en cooperació amb el ministeri ordenat, podrà, fins i tot allí on no hi ha mossèn o no pot arribar-hi, contribuir a aplegar la comunitat al voltant de la Paraula de Déu, a alimentar la fe amb la comunió i la pregària comunitària i a animar pastoralment la comunitat, fins i tot en la celebració baptismal i exequial.

4.- Formació.

Els diferents grups valoren que la corresponsabilitat i la complementarietat en la diversitat són virtuts en una Església sinodal i creuen que la nostra Església a Lleida ha de seguir creixent en aquesta direcció. En aquest sentit indiquen que la formació ha de servir per a:

- Preparar i ensenyar a fer una escolta atenta dels signes de la presència de Déu, des dels què Ell crida i convida, mitjançant processos de discerniment espiritual i moral, tant personal com grupal i comunitari.

- Créixer no sols en la dimensió íntima i personal, sinó també en la comunitària, mitjançant el cultiu de virtuts com l'escolta, l'acollida, l'acompanyament, ... per de ser, més encara, comunitats i grups oberts i evangelitzadors.
- Appreciar criteris contrastats per a comprendre i interpretar, a la llum de l'Evangelí i de l'ensenyament eclesial, i de manera esperançada la realitat d'avui.

L'objectiu d'aquesta formació és promoure i fonamentar el ser deixebles de Jesús per a anunciar-lo amb coratge i alegria, compartint l'experiència cristiana en el si de la Comunitat eclesial i amb els altres. En aquest sentit el Catecisme de l'Església Catòlica, la Doctrina i l'acció social de l'Església, la Formació Bíblica, es diu, són recursos fonamentals en clau de renovació pastoral i de corresponsabilitat.

Reiteren els grups de l'Assemblea que la formació que ha de promoure la Diòcesi ha de considerar els reptes i circumstàncies noves que viuen les nostres Comunitats parroquials urbanes i rurals. En particular ha de servir per a desenvolupar destreses en l'acollida, l'acompanyament i integració de la diversitat en el si de la comunitat cristiana i per a exposar raons contrastades per a donar raó de la fe. Per aquest motiu, s'indica en els grups que aquesta formació ha de contemplar:

- * Els reptes generacionals, culturals i ètics que viu la gent del nostre entorn, així com la diversitat cultural i l'impacte socio-cultural i religiós de l'emigració (els emigrants són també agents de pastoral i un do per a promoure que les nostres comunitats siguin acollidores, comenten els grups).
- * Les necessitats pastorals i de renovació que apareixen en les comunitats cristianes, així com també les derivades de la missió específica que hem assumit.
- * La fonamentació bíblica, moral, teològica i pedagògica d'allò que creiem i anunciem.

Es diu, al mateix temps, que el Sínode s'adreça a tota la comunitat eclesial, tant d'ambients urbans com rurals, tant a les comunitats religioses com als grups i moviments cristians. En aquest sentit els grups manifesten que aquesta formació ha de contemplar tant a preveres com religiosos i laics que treballen pastoralment en parròquies i moviments eclesials, així com també el medi virtual i que la seva concepció ha de ser més la d'un procés que la d'un curs acadèmic. Per a fer això, es comenta també en els grups, la Diòcesi disposa de recursos i de propostes formatives com l'IREL amb el que cal comptar.

2.- NECESSITATS INDICADES EN ELS DIFERENTS GRUPS DE L'ASSEMBLEA PER PROGRESSAR EN LA NOSTRA DIÒCESI EN UN ESTIL SINODAL EN LA VIDA COMUNITÀRIA I EN EL TREBALL PASTORAL

La recepció del missatge del Sínode expressada de manera tant rica pels grups de l'Assemblea com reflexa el paràgraf anterior, ha servit per a que els participants en l'Assemblea Diocesana-2025 poguessin detectar i manifestar millor les necessitats pastorals que convé plantejar-se en la Diòcesi, mirant el futur.

Al respecte constaten que, el Sínode és un poderós focus que ens mostra la direcció vers la que hem de caminar. En concret ens encoratja a respondre, des d'una cultura sinodal, als següents reptes pastorals:

- a) Formació per a la missió en clau de renovació, comunió i corresponsabilitat que contempli tant els nous llenguatges i mètodes de treball com el testimoniatge i la pràctica pastoral, i el testimoniatge, l'acompanyament personal i el lideratge de les comunitats.

Es percep que, progressant a partir de l'experiència realitzada en l'any pastoral anterior, necessitem un pla de formació continuada, entesa com un procés.

Bisbat
de
Lleida

En aquest context en diferents grups es fa referència al paper també formatiu de l'homilia de l'Eucaristia, no solament la de la missa dominical i s'afirma que per a molts la formació cristiana se limita únicament a l'homilia. Que convé:

- Una adequada formació bíblica per tal que els fidels puguin comprendre millor el missatge de la Paraula.
- Preparar bé les homilies, ben arrelades en la Paraula de Déu, en la doctrina eclesial i la reflexió teològica actualitzada, per això és bo que hagi espais de formació conjunts, fidels i preveres.
- Plantejar dos o tres idees clares i breus en l'homilia i relacionar-les amb la vida concreta de la gent, per això la promoció de grups de formació bíblica i de litúrgia poden contribuir poderosament a millorar en aquest aspecte.

Reconeixen, però, els diferents grups presents en l'Assemblea2025 que no tots poden seguir un procés formatiu continuat, per això, en una diòcesi petita com la nostra, caldria tenir molta cura tant a no duplicar serveis i a multiplicar ofertes - això acabaria, diuen, afeblint i fomentant ser illes més que xarxes –, com a no “urbanitzar” la formació diocesana. Per a respondre en aquestes condicions a aquesta necessitat, se senyala que caldria:

- Facilitar l'accés “on line” a la formació general que doni el Bisbat.
 - Plantejar-se, a nivell diocesà, moments i formes renovades específiques de primer anunci per a joves, difosos també a través de les plataformes virtuals o on line.
 - Seguir aprofundint en les propostes formatives aplicades especialment a l'acompanyament en la iniciació a la vida cristiana (catequistes) i en l'acompanyament dels joves i dels malalts.
 - Definir cada arxiprestat l'eix de formació que necessiten en l'acompanyament dels laics de la zona i cooperar i compartir inter-parroquialment recursos per a dur-lo a terme.
 - Compartir moments o ofertes comuns formatives entre diversos serveis i Delegacions pastorals de la Diòcesi.
- b) Cultura de l'acollida, l'escolta i l'acompanyament en les parròquies, moviments i serveis pastorals i articulació d'espais de diàleg intercultural per a impulsar el diàleg, la cooperació i la integració eclesial especialment dels nou-vinguts. D'igual manera, cultura de la corresponsabilitat eclesial no solament donant espai comunitari a cada vocació, sinó també planificant, gestionant, revisant i preveient d'acord amb criteris sinodals de responsabilitat laical, de transparència, de participació i de missió.
- c) Insistir i prioritzar una pastoral d'infants de postcomunió, d'adolescents i de joves, amb la major intensitat que sigui possible i dedicació de mitjans, tant per a proposar-los espais d'activitat eclesial per ells com per a la seva formació i acompanyament en el seu procés del descobriment i seguiment de la persona de Jesús; es troben a faltar en les parròquies, comenten els grups, tant grups de joves com a dirigents/animadors de Pastoral juvenil adequadament formats.
- d) Consolidar, en la línia iniciada en la Delegació de família i vida, la Pastoral familiar que abasti tant la preparació al matrimoni com la formació i l'acompanyament familiar en tots els moments de la vida, tota vegada que és necessari que la nostra Diòcesi ofereixi una atenció especial a les situacions particulars de cada parella, derivades de conviure com a matrimoni.
Aquesta acció, per a que tingui futur, és necessari articular-la tant professionalment, per a que tingui qualitat, com cooperativament amb les Delegacions de Catequesi i d'Apostolat seglar i amb l'Àrea pastoral de formació.
- e) Organitzar la formació dels preveres tenint presents els objectius diocesans de l'any per tal que puguin motivar i acompanyar els laics que participen en plans diocesans de formació. Tot evitant el clericalisme, cal reconèixer que el mossèn és una autoritat en la parròquia, sobretot en els pobles, per això cal una cura particular en actuar tenint present el principi de que les decisions compartides són

sempre més eclesials i de que ha de ser una prioritat promoure vocacions laicals, així com també al ministeri i la vida consagrada.

- f) Fomentar i potenciar el voluntariat (sessions, trobades, projectes, ...) fins i tot, si cal i es pot, fent borsa comuna d'agents i de plans de pastoral entre parròquies i, si convé, promoure escola de voluntariat.

Compartir amb institucions que treballen en el barri, la comarca o el poble sempre des de la pròpia identitat cristiana, amb la finalitat de major atenció i eficàcia en el servei especialment a tantes persones grans que viuen soles en els nostres pobles i barris i òbviament sota l'aixopluc del Consell de Pastoral de la parròquia o de la Delegació o Servei corresponent de la Diòcesi.

- g) Renovar objectius pastorals de les seccions de la Diòcesi, particularment de les parròquies, prioritzant aquelles accions i/o activitats conduents a:

- Crear família/casa en les trobades i celebracions de cada parròquia: conèixer-se-interessar-se altruísticament uns per altres – saludar - propiciar ambient d'alegria-comptar - facilitar la cooperació-...
- Definir un propòsit o meta en l'àmbit de la formació als que participen en els grups parroquials, també als que sols participen en les celebracions eucarístiques i posar els mitjans que resultin possibles i adequats, avaluant-ne el seu progrés.
- Posar l'accent i ajudar a formular-lo en els arxiprestats en que cada comunitat parroquial disposi d'un grup o Consell per a planificar, gestionar i revisar pastoralment, en la pròpia parròquia o en conjunt amb altres, els objectius, la formació dels membres dels grups que formen la comunitat i per a gestionar els recursos de que disposen, així com per coordinar aquest treball amb les Delegacions i Serveis pastorals diocesans.
- Promoure que en les diferents parròquies hagi establiment persones que esdevinguin referents acceptats i fiables en els temes que afecten a l'Església i l'Evangelí i comptar decididament amb elles. De la mateixa manera plantejar un pla de promoció del voluntariat en les parròquia, així com de les vocacions.

- h) Intensificar espais de pregària i de reflexió cristiana en les parròquies, unitats de pastoral, arxiprestat i Diòcesi, mitjançant recessos i exercicis espirituals, així com també de pregària tant a través de la litúrgia de les hores, com de l'adoració de l'Eucaristia i de la qualitat en les celebracions de la fe i en la seva manifestació a través de la pietat popular.

3.- PROPOSTES

Tot contemplant el contingut sinodal, els grups presents en l'Assemblea Diocesana, se senten interpel·lats per la veu de l'Esperit que fa que ens adonem dels camins del conversió i de renovació vers els que ens invita a caminar, tant en la nostra vida cristiana particular, com en la comunitària i institucional. Respondre a aquestes interpel·lacions és al mateix temps do seu, compromís nostre i acció eclesial.

És per això que, en aquest sentit, en l'Assemblea s'han proposat diverses accions. Unes de caràcter general per a tots i unes altres més específiques segons l'àmbit pastoral a que es refereixin. Fruit d'aquesta Assemblea Diocesana-2025, es proposa:

Bisbat
de
Lleida

A.- De manera general: que Bisbat i els arxiprestats prioritzin en els seus plans d'actuació suggeriments com:

- 1.- Crear un espai o espais d'Atenció-Escolta-Acompanyament espiritual, el més individualitzat i proper possible, també per a famílies, autònomament o amb parròquies properes o per a tota la Diòcesi, segons es consideri. Articular també l'acompanyament a les persones que han assumit responsabilitats en la comunitat, Moviment apostòlica o Servei pastoral per a ajudant-los a viure el seu compromís com una resposta a la crida de Jesús i un servei eclesial.
- 2.- Millorar l'atenció i assistència a les persones majors que es troben soles, especialment si estan malaltes o en fase de dol assegurant per a això grup o persones singulars que se sentin cridades per cada parròquia o unitat de pastoral a l'acompanyament de persones malaltes.
- 3.- Realitzar, conjunta i cooperativament amb altres institucions diocesanes (Càritas, Fundació Verge Blanca, ...), una campanya per a promoure el voluntariat parroquial i la corresponsabilitat comunitària i promoure una trobada diocesana que visualitzi aquest treball i encoratgi els participants
- 4.- Reflexionar i realitzar, a partir del que ja s'està fent en les parròquies i en la Delegació de Família i Vida, el treball pastoral familiar que ens cal sumar i potenciar. Per a això, primerament, tots els implicats en aquest sector pastoral, fer una mirada i una valoració del treball que ja es realitza (Trobades, preparació a la celebració d'algun sacrament, catequesi familiar, Oratori, actes lúdics, rutes, preparació al matrimoni, ...). Després discernir no solament el que tenim en comú, sinó també el que podem sumar per a millorar en l'atenció pastoral a les famílies.
- 5.- Consolidar i regularitzar les trobades de coordinació previstes de tots els implicats en la pastoral juvenil. Promoure entre els grups diferents de joves (confirmació, Col·legis de l'Església, Esplais, MIJAC, Delegació de pastoral de joves, ...) una trobada diocesana que visualitzi la dimensió eclesial del treball. Fomentar la corresponsabilitat dels joves en el treball diocesà pastoral amb ells.
- 6.- Impulsar des del Bisbat que parròquies, Moviments o Serveis Diocesans defineixin/formulin, per a poder-lo compartir i revisar, el seu programa de treball pastoral per al proper any pastoral, tenint present les prioritats diocesanes i les de l'Església universal, per tal d'aplicar els criteris pastorals que brollen d'aquesta Assemblea que són més possibles en la seva situació concreta.
- 7.- Treballar en els arxiprestats i avaluar el seu resultat en el Consell diocesà de pastoral i de presbiteri un pla per a assegurar que en cada parròquia urbana o rural hi hagi consell de pastoral, responsables laics d'economia i persones que siguin pont entre la o les parròquies i el Bisbat i les seves institucions diocesanes. En aquest sentit pretendre assegurar que cada parròquia compta amb persona o persones de contacte amb les Delegacions diocesanes amb les que es relaciona el seu treball pastoral, particularment amb Càritas Diocesana.
- 8.- Intensificar la difusió, divulgació i presència en els mitjans d'allò que fa la Diòcesi i la vida al interior dels Moviments i Serveis, evitant silencis davant situacions que generen perplexitat o no són evangèliques.

B.- De manera específica:

1) Àmbit del creixement espiritual

- Promoure i organitzar recessos en les parròquies i exercicis espirituals en la Diòcesi.
- Acollir i acompanyar la pietat popular i els actes que se'n deriven, especialment al voltant de la Setmana Santa, per tal que tots ells puguin ser viscuts com una experiència sinodal, de conversió i d'anunci o de primer anunci. Per a això compartir tantes vegades com sigui necessari i convenient en el sí de l'àrea pastoral corresponent el treball dels consiliaris i/o assessors religiosos de les confraries i reunir els seus presidents per a afavorir compartir i millorar el que afecta a tots.
- Aprofundir en les comunitats, grups i parròquies una espiritualitat de cooperació i de sumar per enfortir eclesialment les diverses iniciatives i missions que cadascú ha assumit.
- Allà on sigui possible i necessari, obrir més temps els temples, recuperar la pregària el Rosa-ri en comunitat i la pregària eucarística contemplativa i d'adoració.

Bisbat
de
Lleida

- Promoure i facilitar un espai de formació per a aprendre a pregar.
- Impulsar la “lectio divina” i la pregària de les hores.
- Vetllar i acompanyar espiritualment les confraries de Setmana Santa perquè esdevinguin espais d’anunci o primer anunci, d’evangelització, de diàleg, de cooperació mútua i de complementarietat.
- Promoure actes de cooperació entre les confraries i devocions marianes per animar, difondre i imitar l’acollida de Déu i el seguiment de Jesús de Maria al temps que la seva constància en la fe i l’acompanyament de l’Església missionera.
- Organitzar des de l’Àrea d’Espiritualitat la jornada de les 24 hores per al Senyor, conjuntament amb totes les associacions implicades, i promoure la implicació de grups, parròquies i Col·legis de l’Església.

2) Àmbit d’organització i serveis a la comunitat

- Revisar, en els òrgans corresponents i de la manera més participada possible, l’estructura actual de funcionament de la Diòcesi, per fer-la més sinodal, àgil i ajustada a la realitat, tot evitant implementar organismes i accions que no responguin a necessitats objectives.
- Preservar les esglésies com a llocs de culte i tenir cura de que els espais eclesiàstics realitzin un servei religiós, social, educatiu i cultural, segons el cas, tenint especial cura, si cal i hi possibilitat, d’obrir-los als sense sostre.
- Ajustar el nombre de celebracions a la realitat objectiva de les parròquies servant els principis de presència, servei, acompanyament, sostenibilitat, ...
- Abordar en l’ordre del dia del treball dels consells corresponents el tema dels ministeris laicals, per tal d’estudiar que laics, amb l’adequada preparació i amb la missió explícita, en les condicions aprovades ja en la nostra Diòcesi, i amb la missió específica que atorgui el Sr, Bisbe, s’incorporin laics a l’animació de la comunitat parroquial i diocesana, així com a diversos serveis pastorals com funerals, baptismes, celebració de la Paraula, ...
- Que a cada parròquia, tot i que el mossèn és el responsable de l’acció caritativa de la comunitat, s’organitzi un grup de persones o aquella persona que vetllin per la dimensió caritativa de l’acció parroquial, informin regularment a tota la comunitat, promoguin el creixement en la sensibilitat servicial que ha de tenir tota comunitat i assegurin la coordinació de la dimensió caritativa de la pastoral de la parròquia amb els serveis diocesans de Càritas.
- Amb humilitat i fidelitat a la identitat eclesial, preocupar-se perquè la comunitat cristiana cooperi i sigui present en els esdeveniments del poble o del barri i sumi la seva experiència a l’esforç de la comunitat humana en la que radica la parròquia.
- Donar prioritat a que en cada parròquia hi hagi un grup de persones o un consell organitzat que, amb el rector, programi, revisi, gestioni els recursos i obri camins de futur per a la comunitat. En aquest sentit seria bo, en la mesura del que sigui possible, fer el mateix o similar amb parròquies associades com a unitat de pastoral i en el sí dels arxiprestats.
- Des de l’interior dels arxiprestats definir aquells àmbits d’acció pastoral que una parròquia per si sola, pels motius que sigui, no pot atendre amb garanties de suficiència alguna de les seves necessitats pastorals i buscar els mitjans per a cooperar entre tots.

3) Àmbit de Formació

Coordinat i acompanyat per l’Àrea Diocesana de formació i d’Evangelització,

- Seguir oferint, com en el darrer any pastoral, en cooperació amb les institucions diocesanes que ofereixen plans de formació, en especial amb l’IREL, una proposta de formació:

- * Per a la missió i el lideratge pastoral en les comunitats parroquials.
- * Realista, operatiu i testimonial,
- * “Aplanada” en la vida diària,
- * Capacitadora de persones per que siguin impulsores en la vida parroquial.

Bisbat
de
Lleida

- Incorporar l'IREL a l'elaboració i desenvolupament del pla de formació que s'acordi.
- Oferir un pla d'actuacions per al proper curs pastoral que contempli el contingut de la formació per a laics i preveres i el suport virtual que precisarà, per tal que tots els que ho desitgin puguin participar en ell.
- Estudiar i analitzar, en l'Àrea de formació i/o en el grup dels Caps d'Àrea, les necessitats específiques de formació que s'han enumerat en l'Assemblea per a definir un itinerari de treball de cara a respondre-hi adequadament.

Lleida, resum aportacions de l'Assemblea Diocesana de 31 de maig de 2025 _____